ואוכלן בטומאת עצמן. תימה לר"י לתמוה לא לקי נמי בתרומה לעיל מבכורים ולעיל (דף ע. ד"ה מה) כתבתי: תרומת יד אלו הבכורים. שנתמר בהן יד ולקמן בהכהן הטוען מדיך: ור"ש תרומה קרינהו רחמנא. תימה לר"י דבפ' חלו הן הלוקין (מכות דף יז:) תמרינן גבי הא לחר"ש וכי מה בא זה ללמדנו אם לאוכל בכורים חוץ לחומה ק"ו ממעשר הקל למר רבא מאי חומרא דבכורים ממעשר שכן תפורים יזרים מלרבה מעשר שכן תפור לאוכל והשתא תיפור חוץ גופה מ"ט לא ילפינן בכורים ק"ו ממעשר דמותר ליזרים משום דתרומה קריהו רחמנא כדתמר הכא ג"כ מהאי טעמא גופה דתרומה קריהו רחמנא לא ניקף ממעשר לענין חוץ לחומה וי"ל כיון דמעשר ובכורים טעונים הבאת מקום ותרומה אינה טעונה הבאת מקום שייך לדמות טפי בכורים למעשר לענין חוץ לחומה מלתרומה: ומר לא מקיש. מטעם דתרומה קריהו רחמנא: והיכן מוזהר על אכילתו בו'. תימה לר"י דהכא משמע דמלה בערתי לא נפקא לן מוהרה לאכילה ופ' כל שעה (פסחים דף כד.) תמרינן והכתר אחר יגע בכל טומאה לא יאכל אם אינו ענין לגופו דנפקא לן ממעשר הקל דכתיב לא בערתי ממנו בטומאה וכ"ת אין מזהירין מן הדין היקישא הוא דכתיב לא תוכל לאכול בשעריך וגו' משמע דאי מזהירין מן הדין ידעינן שפיר לאו מלא בערתי: טומאת עצמן מנין ת"ל לא תוכל וגו'. אין להקשות כיון שיש אזהרה לטומאת עצמן למה לן אזהרה לאוכל בטומאת הגוף דנפקא מינה דחייבת מתתו לו חבירו בשעת הבלעיה אי נמי בשלא הוכשר אבל אתה מבעיר שמן של קדש שנטמא ואימא ממנו אי אתה מבעיר אבל אתה מבעיר שמן של קדש שנטמא לאו קל וחומר הוא ומה מעשר הקל אמרה תורה לא בערתי ממנו בטמא קדש חמור לא כ"ש אי הכי תרומה נמי ק"ו הוא הא כתיב ממנו ומה ראית מסתברא קדש לא ממעיטנא שכן פנקעכ"ס פגול נותר קרבן מעילה חכרת ואסור לאונן אדרבה תרומה לא ממעיטנא שכן מחפ"ז מיתה וחומש ואין לה פדיון ואסורה לזרים הנך נפישין ואיבעית אימא כרת עדיפא: ואוכלן בטומאת עצמן לוקה מה שאין כן בתרומה מילקא הוא דלא לקי הא איסורא איכא מנלן אמר קרא בשעריך תאכלנו לזה ולא לאחר וכתיב הבא ולאו הבא מכלל עשה עשה אמר רב אשי מרישא נמי שמעת מינה דתנא ושייר מדלא קתני ומדלא קתני ליה שמע מינה תנא ושייר: ואמר מר. במסכת מכות (דף יח.) ואחרומת ידך אלו הבכורים. דכתיב בהאי מקום דכתיב (דברים כו) ושמת בטנא והלכת והתם משמע' עשה והכא משמעין מזהרת לאו לאוכלן בגבולין דלילו תרומה ממש קדשי הגבול היא ולא בעיא מומה: תרומה מופרש לאונן. כדאמר בריש פירקין (דף ע.) זרוע ולחיים לך ולבני מינות: מר מקיש. ת"ק מקיש בכורים למעשר דכתיב ביה (דברים כו) בערתי הקדש: והיכן מוזהר על אכילה ליני יודע ת"ל לא תוכל כו'. והכי גרסינן לישנא דבריית' בספרי) גבי הא קא קרא לא תוכל מכלל שנאמר לא בערתי ממנו בטמא דין שאני טמא והוא טהור והוא טמא והיכן מוזהר על אכילה ליני יודע ת"ל לא תוכל כו'. והכי פירושו מכלל שנאמר בזידו מעשר לא בערתי ממנו בטמא למשמע דין שאני טמא כו' הוא מתודה שלא בערתי בשלא הלריך בו את הגר וכל שכן בטהור ללא ניתן אלא לאכילה ואתיה ואיכה וממילא שמעינן מדלא הולרך להתודות על הטהור שמע מינה הכי קאמר אפילו בשמא הטומאה שלא יכולתי לאוכלו לא נתתי להדלקה אלמא אינו נאכל בטומאה והיכן מוזהר על כך: ליני יודע. לאו מפורש לכך נאמר לא תוכל והשתא פריך הש"ס מקמי דליפליק למילתיה: טומאת הגוף בזדיה לכיבא. ותמהי קתני ליני יודע: לא יאכל מן הקדשים. ומוקמינן הא דקא במעשר לקמן בפירקין (דף עד.) כדכתיב' כי אם רחץ בשרו במים ולא בעי הערב שמש ומשמע הכי קמיבעיא ליה לתנא טומאת עלמו הכי קאמר לא תוכל לאכול בשעריך מעשר דגנך ולהלן הוא אומר בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדו כלבי ואיל ותנא דבי רבי ישמעאל אפי' טמא וטהור אוכלין על שולחן אחד בקערה אחת ואינן חוששין וקאמר רחמנא ההוא דאמרי לך התם בשעריך תאכלנו הכא לא תיכול: משא"כ בתרומה מנא לן אמר ר' אבהו א"ר יוחנן דאמר קרא לא בערתי ממנו בטמא ממנו אי אתה מבעיר אבל אתה מבעיר שמן של תרומה שנטמא ואימא ממנו אי אתה מבעיר אבל אתה מבעיר שמן של קדש שנטמא לאו קל וחומר הוא ומה מעשר הקל אמרה תורה לא בערתי ממנו בטמא קדש חמור לא כ"ש אי הכי תרומה נמי ק"ו הוא הא כתיב ממנו ומה ראית מסתברא קדש לא ממעיטנא שכן פנקעכ"ס פגול נותר קרבן מעילה חכרת ואסור לאונן אדרבה תרומה לא ממעיטנא שכן מחפ"ז מיתה וחומש ואין לה פדיון ואסורה לזרים הנך נפישין ואיבעית אימא כרת עדיפא: ואוכלן בטומאת עצמן לוקה מה שאין כן בתרומה לא קתני אלמא תני ושייר: (פ) ואסורין לאונן ור"ש מתיר מנא להו דכתיב [1]לא תוכל לאכול בשעריך מעשר דגנך ותירושך ויצהרך (ג) וגו' ותרומת ידך [2]ואמר מר תרומת ידך אלו בכורים ואיתקש בכורים למעשר מה מעשר אסור לאונן אף בכורים [א]אסור לאונן ור"ש תרומה קרינהו רחמנא מה תרומה [ב]מותרת לאונן אף בכורים מותר לאונן וחייבין בביעור ור"ש פוטר מר מקיש ומר לא מקיש ואסור לבער מהן בטומאה ואוכלן בטומאת עצמן לוקה מנלן דתניא [ג]ר' שמעון אומר [2]לא בערתי ממנו בטמא [3]בין שאני טמא והוא טהור בין שאני טהור והוא טמא והיכא מוזהר על אכילתו איני יודע טומאת הגוף בהדיא כתיב ביה [3]נפש אשר תגע בו וטמאה עד הערב ולא יאכל מן הקדשים כי אם רחץ בשרו במים הכי קמיבעיא ליה טומאת עצמו מנין ת"ל לא תוכל לאכול בשעריך מעשר דגנך ולהלן הוא אומר [4]בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל ותנא דבי רבי ישמעאל אפי' טמא וטהור אוכלין על שולחן אחד בקערה אחת ואינן חוששין וקאמר רחמנא ההוא דאמרי לך התם בשעריך תאכלנו הכא לא תיכול: משא"כ בתרומה מנא לן אמר ר' אבהו א"ר יוחנן דאמר קרא [ד]לא בערתי ממנו בטמא ממנו אי אתה מבעיר אבל אתה מבעיר שמן של תרומה שנטמא ואימא ממנו אי אתה מבעיר אבל אתה מבעיר שמן של קדש שנטמא לאו קל וחומר הוא ומה מעשר הקל אמרה תורה לא בערתי ממנו בטמא קדש חמור לא כ"ש אי הכי תרומה נמי ק"ו הוא הא כתיב ממנו ומה ראית מסתברא קדש לא ממעיטנא שכן פנקעכ"ס [ה]פגול [ו]נותר קרבן [ז]מעילה [ח]כרת [ט]ואסור לאונן אדרבה תרומה לא ממעיטנא שכן מחפ"ז [י]מיתה וחומש ואין לה [כ]פדיון [ל]ואסורה לזרים הנך נפישין ואיבעית אימא כרת עדיפא: ואוכלן בטומאת עצמן לוקה מה שאין כן בתרומה אלא קתני אלמא תני ושייר: (פ) ואסורין לאונן ור"ש מתיר מנא להו דכתיב [1]לא תוכל לאכול בשעריך מעשר דגנך ותירושך ויצהרך (ג) וגו' ותרומת ידך [2]ואמר מר תרומת ידך אלו בכורים ואיתקש בכורים למעשר מה מעשר אסור לאונן אף בכורים [א]אסור לאונן ור"ש תרומה קרינהו רחמנא מה תרומה [ב]מותרת לאונן אף בכורים מותר לאונן וחייבין בביעור ור"ש פוטר מר מקיש ומר לא מקיש ואסור לבער מהן בטומאה ואוכלן בטומאת עצמן לוקה מנלן דתניא [ג]ר' שמעון אומר [2]לא בערתי ממנו בטמא [3]בין שאני טמא והוא טהור בין שאני טהור והוא טמא והיכא מוזהר על אכילתו איני יודע טומאת הגוף בהדיא כתיב ביה [3]נפש אשר תגע בו וטמאה עד הערב ולא יאכל מן הקדשים כי אם רחץ בשרו במים הכי קמיבעיא ליה טומאת עצמו מנין ת"ל לא תוכל לאכול בשעריך מעשר דגנך ולהלן הוא אומר [4]בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל ותנא דבי רבי ישמעאל אפי' טמא וטהור אוכלין על שולחן אחד בקערה אחת ואינן חוששין וקאמר רחמנא ההוא דאמרי לך התם בשעריך תאכלנו הכא לא תיכול: משא"כ בתרומה מנא לן אמר ר' אבהו א"ר יוחנן דאמר קרא [ד]לא בערתי ממנו בטמא ממנו אי אתה מבעיר אבל אתה מבעיר שמן של תרומה שנטמא ואימא ממנו אי אתה מבעיר אבל אתה מבעיר שמן של קדש שנטמא לאו קל וחומר הוא ומה מעשר הקל אמרה תורה לא בערתי ממנו בטמא קדש חמור לא כ"ש אי הכי תרומה נמי ק"ו הוא הא כתיב ממנו ומה ראית מסתברא קדש לא ממעיטנא שכן פנקעכ"ס [ה]פגול [ו]נותר קרבן [ז]מעילה [ח]כרת [ט]ואסור לאונן אדרבה תרומה לא ממעיטנא שכן מחפ"ז [י]מיתה וחומש ואין לה [כ]פדיון [ל]ואסורה לזרים הנך נפישין ואיבעית אימא כרת עדיפא: ואוכלן בטומאת עצמן לוקה מה שאין כן בתרומה אלא קתני אלמא תני ושייר: (פ) ואסורין לאונן ור"ש מתיר מנא להו דכתיב [1]לא תוכל לאכול בשעריך מעשר דגנך ותירושך ויצהרך (ג) וגו' ותרומת ידך [2]ואמר מר תרומת ידך אלו הב